

[Hans Rasmussen.]

Jefsen Christensen, i sin Tale, da Kellogg-Pagten var til Drøftelse, sagde, at jo færre man havde af den Slags, jo før vilde man naa frem til det, der er Maalet.

Det ærede Medlem Hr. Pürschel var inde paa Spørgsmaalet om Stillingen til Voldgiftsafgørelser og sagde henvendt til mig, at jeg ikke maatte tale om, at mit Parti havde Monopol paa Ønsket om at faa internationale Stridigheder afgjort ved Voldgift. Det har jeg intet som helst Forsøg gjort paa. Jeg tvivler ikke det mindste om, at man fra alle Sider ved enhver Lejlighed nærer Ønske om, at fredelig Afgørelse maa gaa foran væbnet Indskriden. Jeg nærer ikke nogen som helst Tvivl derom, men jeg kan paa den anden Side ikke nægte, at man kommer til at tvivle noget om Varmegraden med Hensyn til Ønskerne i saa Henseende fra de forskellige Sider, naar man f. Eks. erindrer sig den Stilling, man i sin Tid her i vort Land har indtaget, da man begyndte at drøfte Spørgsmaalet om Tilvejebringelse af Voldgiftsaftaler og Foranstaltninger af den Art. Jeg behøver ikke at gaa saa langt tilbage som til den Tid, da man fra konservativ Side søgte at gøre afdøde Fredrik Bajer latterlig, den Gang han rejste det Spørgsmaal om skandinaviske Voldgiftsaftaler, som nu er ordnet paa en saadan Maade, at vi er glade og stolte over det.

Det ærede Medlem Hr. Pürschel udtalte noget om, at Danmarks Eksempel betød saa saare lidt, og jeg skal gerne indrømme, at noget stort kan det vel ikke betyde, men ganske uden Betydning tror jeg alligevel ikke, det er, hvilket Standpunkt Danmark indtager. Jeg er saa dristig at tro, at Danmarks Eksempel dog maaske har haft nogen Betydning med Hensyn til Fremkomsten af de Udtalelser, vi for nylig var Vidne til fra den norske Statsministers Side, da han antydede, at den norske Regering til Foraaret vilde fremkomme med Forslag om at nedbringe de norske Forsvarsudgifter med omkring 25 pCt.

Op naar der her rejses Spørgsmaal om Danmarks Eksempel, kunde jeg ogsaa have Lyst til et lille Øjeblik at vende Blikket mod Sverige. Her har jeg ganske vist ikke nogen Statsministerudtalelse at henvise til, men jeg tillader mig at henvise til en Udtalelse, der blot er et Par Dage gammel, og som blev fremsat ved et Møde i Stockholm af den indflydelsesrige svenske Politiker, Redaktør Arthur Engberg, Medlem af Førstekammeret, hvis Stilling til Folkeforbundets Arbejde sikkert ogsaa er kendt her i vort Land. Ved et stort Møde i Stockholm

for et Par Dage siden udtalte han henvendt til de tilstedeværende politiske Meningsfæller:

„Den danske Problemstilling er ogsaa naturlig og nødvendig for os, og det turde være bedst, om vi først som sidst beslutter at følge Eksemplet fra de danske Socialdemokrater og Radikale. Den isolerede Afrustning trænger sig uimodstaaeligt frem som praktisk politisk Handlingsopgave.“

Det turde dog maaske være noget Bevis paa, at et Eksempel fra vort Land ikke er helt uden Betydning. Jeg er tilbøjelig til at tro, at den Stilling, et Flertal her i dette Ting har besluttet at indtage, dog maaske alligevel i det internationale Liv ikke vil være ganske uden Virkning.

Maa jeg saa til sidst sige med Hensyn til det, som det ærede Medlem Hr. Christmas Møller har udtalt i Stockholm, at naar det ærede Medlem Hr. Pürschel bestemt hævder, at der ikke er sket nogen Ændring i de Konservatives Stilling, saa vover jeg naturligvis ikke at drage dette i Tvivl. Saa er det, der her foreligger, kun et nyt Bevis paa, at man desværre stadig væk bliver skuffet, naar man ved en eller anden Lejlighed mener at skønne, at der er en Smule Anledning til at glæde sig over en Ændring i de Konservatives Holdning.

Jeg tilstaar gerne, at det glædede mig i Referatet af det ærede Medlem Hr. Christmas Møllers Tale i Stockholm at se, at han stillede Nedrustning i Spidsen af de Opgaver, man vilde arbejde for, og at han stillede Problemerne op i følgende Orden: Nedrustning, Sikkerhed, Voldgift — vi har jo ellers været vant til, at de Konservative stiller Problemerne op noget anderledes —; og da jeg saa den Opstilling, det ærede Medlem havde anvendt, sagde jeg til mig selv: Nu trænges der bare til en yderligere Ændring, saa vil de Konservative være paa lige Linie med os andre her i dette Land.

Men naar det ærede Medlem Hr. Pürschel nu hævder — og jeg synes, han fik Tilslutning af det ærede Medlem Hr. Christmas Møller —, at der ikke er sket nogen Forandring i de Konservatives Stilling, er dette naturligvis Tilfældet; jeg beklager, at det er saa, men saa er der jo ikke andet dertil at sige end, at vi maa regne med, at de Konservatives Politik er paa dette Omraade, som den hidtil har været.

Moltesen: Tu l'as voulu, Georges Dandin! Det betyder, oversat paa Dansk, at det er det høje Regeringspartis egen